C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-1464/2025 Judecătoria Soroca sediul Florești
4-25060461-03-4r-11072025 Judecător: Rusu-Parii Rosița

D E C I Z I E
În Numele Legii

07 octombrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

Examinând, în ordine de recurs, recursul contravenientei Mariana Racu declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca sediul Florești din 19 mai 2025***, de respingere a contestației depusă de Mariana Racu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 11 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Sorin Teodorescu și deciziei de sancționare din aceiași dată, ambele emise în privința **Marianei Racu** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 11 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Teodorescu Sorin a întocmit în privința Marianei Racu procesul-verbal cu privire la contravenție seria în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, *Racu Mariana în toamna anului 2024, având calitate de alegător cu drept deplin a acceptat mijloace bănești din Federația Rusă, prin intermediul băncii "PSB Bank" prin prisma aplicației mobile PSB în scopul votării cu afirmația "Nu" la referendumul din 20.10.2024.*

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Teodorescu Sorin adoptată la 11 aprilie 2025, Racu Mariana a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 unități convenționale, în sumă de 37 500 lei.

La 29.04.2025, Racu Mariana a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia reprezentantului agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Teodorescu Sorin, adoptate la 11 aprilie 2025.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025 s-a respins contestația depusă de Racu Mariana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 449121 din 11.04.2025 întocmit în privința lui Racu Mariana în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 449121 din 11.04.2025 prin care Racu Mariana a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și aplicată sancțiune contravențională sub formă de amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 37 500 lei, s-a menținut fără modificări.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenienta Racu Mariana a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea contestației depuse cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În motivarea cerințelor formulate, recurenta a declarat faptul că, soluția instanței de fond este nefondată în condițiile în care acuzația formulată de agentul constatator se prezintă a fi una declarativă, bazată doar pe presupuneri, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost administrate careva probe concludente ce ar demonstra vinovăţia sa, Racu Mariana în comiterea contravenției imputate.

Susține recurentul că, vinovăția sa nu a fost stabilită la nici o etapă a procesului. Or, nu este clar ce foloase a primit, cum a fost comisă de pretinsa contravenție. Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenție a articolului care prevede o sancțiune nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către sine, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

La fel, recurentul susține că, instanța de fond la examinarea cauzei a ignorat argumentul cu privire la proporția sancțiunii, fără o analiză pertinentă și o individualizare a faptei, fără a lua în calcul circumstanțele obiective ce au dus la aplicarea sancțiunii maxime, fapt ce contravine normelor legale și scopului legii contravenționale în ansamblu.

Invocă că o altă încălcare în procesul examinării cauzei contravenționale a fost şi refuzul instanței de fond de a-i acorda termen pentru a-și angaja un avocat în scopul asigurării respectării drepturilor sale, fapt ce prin acest refuz i s-a încălcat dreptul la apărare.

Prin urmare, menționează recurenta că agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție prin probe certe, astfel încât să fie răsturnată prezumția nevinovăției, or nici o probă nu are valoare prestabilită, iar simpla faptă a întocmirii procesului-verbal este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

Urmare celor expuse, recurenta declară că, în speță nu s-a demonstrat comiterea faptei imputate.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal găsește necesar de a respinge recursul depus împotriva soluției primei instanțe ca nefondat și menținerea fără modificări a hotărârii recurate:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul şi menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

În motivarea acestei concluzii Colegiul, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa cărorva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante*.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de*

colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.*

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.*

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, *procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.*

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, încriminată lui Racu Mariana reglementează, *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor,*

*de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, (*în vigoare la data comiterii faptei contravenționale*).*

La caz, Colegiul indică că vinovăția contravenientei Racu Mariana se probează prin: raportul privind înregistrarea contravenției din 08.04.2025; ordonanță cu privire la constatarea faptei contravenționale și pornire a procesului contravențional din 08.04.2025; încheiere/mandat judecătoresc din 22.10.2024; încheiere/mandat judecătoresc din 01.04.2025; ordonanță din 22.10.2024; ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024; ordonanță privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024; ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024; proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ”colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” din 06.11.2024; proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ” identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” din 09.12.2024; extrasul din fișierul format Excel – anexă la raportul de analiză informațional-criminală din 07.02.2025– prin care s-a stabilit că Racu Mariana este utilizatoarea cartelei SIM ***** care în perioada de referință a Legii nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024 prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47^1 Cod Contravențional a primit, la data de 25 septembrie 2024, 5 SMS-uri de la banca comercială PSB.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele și just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Racu Mariana în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Racu Mariana nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În același context, Colegiul penal evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a

remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 471 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt;

Cu alte cuvinte, Colegiul penal ține a menționa că, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional este una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Or, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

Pe de altă parte, Colegiul penal evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei la întruniri și nici dreptul acesteia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47[1] Cod contravențional, urmărește scopul asigurării ***unor alegerii libere și corecte***, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra ***procesului democratic al alegerilor***, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării *principiului votului liber exprimat.*

Pe acest fundal, Colegiul penal conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientului, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

În continuare, Colegiul penal găsește necesar a respinge argumentul recurentei invocat prin faptul că, *nu există nicio probă care ar certifica primirea și ridicare efectivă a transfer de bani,* or fără consimțământul activ al utilizatorului, instalarea aplicației PSB pe telefonul personal nu ar fi fost posibilă, iar existența numărului de telefon identificat ca fiind al recurentei, utilizat în corespondență cu aplicația PSB, precum și primirea a 5 mesaje de tip transfer, constituie o dovadă

suficientă de implicare activă, ce nu poate fi calificată drept pasivitate accidentală sau întâmplătoare. Așadar, constatările instanței de fond, preluate de instanța de recurs, se bazează pe probe tehnice, nu pe simple presupuneri, iar recurenta nu a prezentat dovezi contrare care să răstoarne aceste concluzii.

Subsecvent, Colegiul penal va respinge argumentul recurentei privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive a contravenției incriminate, or anume prin instalarea aplicației nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra se constată cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

La fel, Colegiul penal reţine lipsa unei justificări plauzibile a nerespectării dreptului la apărare, în condițiile în care la capitolul dat contravenienta Racu Mariana deși a formulat o cerere de amânare a ședinței de judecată pentru a-și angaja un avocat în scopul asigurării respectării drepturilor sale, totuși chestiunea dată just a fost apreciată de prima instanță ca fiind nefondată în condițiile în care cea din urmă nu a fost privată de dreptul la apărare.

Pe de altă parte, Colegiul penal reține că, intenția ultimei de a amâna ședința de judecată în legătură cu asigurarea intereselor sale procedurale cu un avocat ales se dovedește a fi contrară caracterului rezonabil al judecării cauzei contravenționale, fapt ce reprezintă nu altceva decât o tergiversare nefondată a examinării cauzei, or potrivit principiului celerității procedurilor judiciare, se impune administrarea justiției fără întârzieri de natură a-i compromite eficacitatea şi credibilitatea, statul fiind responsabil pentru activitatea ansamblului serviciilor sale, nu numai pentru ceea a organelor judiciare.

În continuare, Colegiul penal reține a fi pertinente cauzei prevederile art. 378 alin. (2) Cod contravențional, potrivit căreia, *pe parcursul procesului contravențional părțile au dreptul să fie asistate de un apărător (avocat)*.

Drept consecință, Colegiul penal concluzionează că să fie asistat de un apărător (avocat) este dreptul persoanei, și nu constituie obligația corelativă a statului de a asigura contravenientul cu un avocat garantat de stat.

De rând cu aceasta, Colegiul penal contrar celor invocate în cererea de recurs precum că sancțiunea este disproporționată și maximală, instanța de recurs constată că sancțiunea aplicată nu este maximă, ci este chiar minimul prevăzut de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Or, textul legal prevede "...se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale..." agentul constatator a aplicat exact limita maximă 750 unități convenționale, în sumă de 37 500 lei, fapt pentru ce nu se poate vorbi de lipsa individualizării sancțiunii și nici de

disproporționalitate, întrucât s-a aplicat limita amenzii legale și nu au fost reținute circumstanțe atenuante sau agravante relevante, în sensul reducerii amenzii în limita minimă.

Urmare celor expuse, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Racu Mariana i-a fost oferită posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celui din urmă, Colegiul Penal conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În situația dictată, ipotezele relevate de recurent certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece acesta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea justificării ilegalității soluției instanței de fond.

Prin urmare, instanța de recurs subliniază că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată, fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri, fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientei și a menține hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025, fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul contravenientei Mariana Racu declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025***, în cauza **Marianei Racu** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător: Ion Talpa

Judecători: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni